

พระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับ^๖อื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ^๕หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^๕นี้แทน

มาตรา ๔ ให้วิทยาลัยเอกชน^๗ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติ^๕นี้และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติ^๕นี้

“สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” หมายความว่า มหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัยหรือสถานทุติยภูมิจัดให้มีการศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุกผลิตภัณฑ์กันเกินเจ็ดคนขึ้นไป

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณะกรรมการสถาบัน” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“กรรมการสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“กรรมการสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน

“ผู้บริหารสถาบัน” หมายความว่า อธิการบดี อธิการ หรือ
ผู้อำนวยการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยม
ศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตาม
ที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

(๒) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง
ทบวง กรม

(๓) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์
โดยเฉพาะ

(๔) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลง
ระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือ
รัฐบาลต่างประเทศ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎทบทวนกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎทบทวนนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา ๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

(๑) มหาวิทยาลัย

(๒) สถาบัน

(๓) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการ
ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
ซึ่งใช้เป็นที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า
จำนวนที่กำหนดในกฎทบวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอด
จากภาระติดพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ภายในหนึ่งเดือน
นับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น และรัฐมนตรีอนุญาตให้
ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรี
อำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

มาตรา ๑๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้จัดตั้งตามพระราช
บัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล

การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนด และข้อ
กำหนดอื่นอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ

(๒) วัตถุประสงค์

(๓) ทดตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร

(๔) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง และ
โครงการใช้จ่าย

(๕) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๖) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์
การศึกษาและการวัดผลการศึกษา

(๗) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก

(๘) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา
และการกำหนดเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๙) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(๑๐) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์
และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และ
สวัสดิการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(๑๑) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๔ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตาม
มาตรา ๑๓ และการแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังที่ได้รับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ แล้วต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำ
แนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในสาขาวิชาใดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานบริหาร

(๒) คณะ

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

(๔) สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อส่งเสริมวิชาการ

สำนักงานบริหาร อาจแบ่งส่วนงานภายในได้ตามความเหมาะสม

คณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนงานเป็นฝ่ายและสำนักงานเลขานุการ

มาตรา ๑๗ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาได้ และให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งเพื่อบริหารงานของวิทยาเขตสาขาก็ได้

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ชื่อเป็นอักษรไทย และต้องใช้คำว่า “มหาวิทยาลัย” “สถาบัน” หรือ “วิทยาลัย” แล้วแต่กรณี นำหน้าชื่อ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศ ด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า “มหาวิทยาลัย” “สถาบัน” หรือ “วิทยาลัย” นำหน้าชื่อ ในดวงตราป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

หมวด ๒

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าสามคน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจเอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบันเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสถาบันในระหว่างที่กรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสถาบันแทนได้

มาตรา ๒๓ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน การประชุมคณะกรรมการสถาบันต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุม

ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรอง
ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการและเลขานุการเป็น
ผู้เรียกประชุมกรรมการเพื่อให้ประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็น
ผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่างๆ ที่พระราชบัญญัติ
กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎทบวง
ตามพระราชบัญญัติ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการ
ศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่
ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหาร
สถาบันและคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาเกิตติม
ศักดิ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย

หมวด ๓

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๒๘ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการ ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต

(๓) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการ โดยตำแหน่งตาม (๑) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่นายกสภาสถาบันเมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา ๒๕ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) จำนวน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ต้องไม่เป็น ผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็น กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ได้ แต่ต้องเป็นผู้ มีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสองและ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕

(๔) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี
อาจแต่งตั้งผู้เป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

มาตรา ๓๒ การประชุมสภาสถาบันให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุม
ดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้
รวมถึง

(๑) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งจะให้มีข้อบังคับว่าด้วยระเบียบ เครื่องหมาย
และเครื่องแต่งกายนักศึกษาด้วยก็ได้

(๒) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบ
การใช้จ่ายเงินของกองทุน

(๓) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และภาควิชา

(๕) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขตสาขา

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการสถาบัน

(๓) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๔) อนุมัติงบดุล งบการเงินเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี

(๕) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๑๐) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญยิ่งขึ้น

(๑๑) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่มิได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ สภาสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและมติที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย และจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

รองผู้บริหารสถาบันต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน และให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารสถาบันต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้บริหารสถาบันรักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งผู้บริหารสถาบันมอบหมายรักษาราชการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบันไม่ได้มอบหมาย ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสรักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้ผู้รักษาราชการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบัน เว้นแต่ได้รับแต่งตั้งจากสภาสถาบันและได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๓๘ ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๒) มีความรู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี และเป็นหรือเคยเป็น
ศาสตราจารย์มาแล้ว หรือมีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือ
เทียบเท่า

(๓) ไม่เป็นผู้หรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากการหรือราชการเพราะมีความผิด เว้น
แต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดย
คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะ
กรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิด
ที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไป
ตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชน

(๒) พิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน

(๓) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตามแบบ
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๕) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป

(๖) จัดทำรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันหรือรัฐมนตรีกำหนด

(๗) รักษาวินัย และระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมายและที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๙) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ

มาตรา ๔๐ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๑ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๔๒ อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง

(๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ไม่เป็นผู้หรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนหรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

(๕) ไม่เป็นผู้กบฏหรือจี้จ้นเพื่อนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๓ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ แล้ว คุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๔๔ ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีครูปฏิบัติการด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำถิ่นหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

หมวด ๔

ประกาศนียบัตร ประเมิน และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๑ ประเมินสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด ใน
สาขาวิชาใดได้เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้
รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร
อนุปริญญา ประเมิน หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการ
ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการสถาบันได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอน
นั้น

การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๘ สถานสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๐ สถานสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตในวิชาใดได้ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรีแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทบวง

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

มาตรา ๕๑ สถานบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้

ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบัน คณะอาจารย์ประจำ หรือเจ้าหน้าที่
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็น
ไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๕๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะจัดให้มีครูวิทยฐานะ
และเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศ
นียบัตร อนุปริญญา ปริญญาและประกาศนียบัตรบัณฑิต ตามที่ระบุใน
ข้อกำหนดได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครู
วิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ครูวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไข
อย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

หมวด ๕

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา ๕๓ ทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วย เงินทุน
ประเดิมและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และเงินทุนหรือ
ทรัพย์สินที่ไถ่มาภายหลัง

มาตรา ๕๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา ๕๓
เป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองทุนทั่วไป
- (๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร
- (๓) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
- (๔) กองทุนสงเคราะห์
- (๕) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต

มาตรา ๕๕ กองทุนทั่วไปได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสภานันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) รายได้ตามมาตรา ๖๐ (๑) และ (๓)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง

(๔) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปให้ใช้ในการดำเนินกิจการของสภานันอุดมศึกษา
เอกชน

มาตรา ๕๖ กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสภานันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรให้ใช้ในการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือ
สิ่งก่อสร้างของสภานันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๕๗ กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดให้ใช้ในการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด

มาตรา ๕๘ กองทุนสงเคราะห์ได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนสงเคราะห์

กองทุนสงเคราะห์ให้ใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณาจารย์ประจำหรือการจัดให้มีบำเหน็จบำนาญแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการสงเคราะห์อื่นแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและครอบครัว ทั้งนี้ตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

มาตรา ๕๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุน
เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
โดยให้จัดสรรจากรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กัน
ไว้ร้อยละหกสิบตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ผู้ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน และรายได้อื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๑ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย
ประจำปีให้สภาสถาบันจัดสรรเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่
กองทุนประเภทอื่นนอกจากกองทุนทั่วไปรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ
ของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอาจจัดสรร
ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ใน
กองทุนประเภทต่างๆ รวมกันหลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลือ
อยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา ๖๒ ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชี
งบดุลและงบการเงินเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่างๆ ประจำปี
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และ
ในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงิน

และสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงาน
พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา ๖๓ ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งงบดุล
และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี ให้ผู้
สอบบัญชีตรวจสอบภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี และเมื่อผู้สอบบัญชี
ตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันนำเสนอต่อสภาสถาบันภายในเดือน
กรกฎาคมของทุกปี

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของ
กองทุนทุกประเภทต่าง ๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยัง
รัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติ

มาตรา ๖๔ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้
สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกปี

มาตรา ๖๕ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจ
ตรวจสอบบัญชีเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
รวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจงจากกรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน
หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๖ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานผล
ของการตรวจสอบต่อสภาสถาบันว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้จัด
ทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ
ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และการรับจ่ายในกองทุนประเภท
ต่าง ๆ ได้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่

ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องแถลงในรายงานเช่นนั้นด้วยว่าตนเห็นว่าบุคคลได้ทำโดยถูกต้องควรพึงว่าสำแดงให้เห็นฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของกองทุนนั้น ๆ ที่ขึ้นอยู่กับตามจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด ๖

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นไปตามข้อกำหนดและตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎทบวง

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามทรวงขอ

มาตรา ๖๔ การกระทำได้ต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

(๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินครึ่งละห้านแสนบาท

(๒) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด

(๓) การเข้าสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน

(๕) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(๖) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องหยุดสอน นอกจากการหยุดตามปกติ ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๔๔ พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นสภาพ

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัย ไม่นั่นคงหรือมีเหตุอันอาจเป็นอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่างเวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบันผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนด หรือใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอันไม่ควรแก่งกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๗๔ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง หรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดเสื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องให้เวลาพอสมควร

(๒) ส่งให้แก่นักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชาเมื่อไม่ปฏิบัติตาม (๑)

(๓) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา

(๔) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ

(๕) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎทบทวน เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง

(๓) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนเกินสองเดือนติดต่อกัน เว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนด

(๔) สภาพสถาบัน กรรมการสภาพสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๑๖ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้วห้ามมิให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอันอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระหว่างเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชขาด

มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไป หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้คำสั่งเลิกการควบคุม และประกาศคำสั่งเพิกถอนการควบคุมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบงานและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่สภาสถาบันโดยมีชักช้า

มาตรา ๒๐ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไป และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่จะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย

ให้ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘๒ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้คณะกรรมการสถาบันหรือคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น และให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๘๓ ถ้าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

มาตรา ๘๔ ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๕ เมื่อปรากฏว่า ผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ มาตรา
๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๓) หรือ (๖) มาตรา
๔๔ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๖ หรือ
ข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจ
เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความ
สงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

รัฐมนตรีอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บริหารสถาบัน ใบอนุญาต
เป็นคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือการอนุญาตให้เป็นคณาจารย์
ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้โดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

มาตรา ๘๖ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาตตามมาตรา ๘๕ แล้ว จะขอรับใบอนุญาตหรือการอนุญาตใหม่
อีกได้เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกละเมิดใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาต

หมวด ๓

การเลิกและการโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดในการ
ขอเลิกต่อรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนกิจการสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการโอน
และผู้รับโอนต่อรัฐมนตรี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบ
ของสภาสถาบันแจ้งขอผู้รับโอนต่อรัฐมนตรีพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับ
ผู้รับโอนนั้น

มาตรา ๘๙ ในกรณีตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ ให้คณะ
กรรมการสถาบันมีอำนาจเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้รับโอน และผู้เกี่ยวข้อง
กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถาบันแล้ว ให้
รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่สั่งให้เลิกกิจการ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้นำมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำความผิดเป็นกรรมการสถานบันโดยไม่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือรับตำแหน่งผู้บริหารสถาบันโดยรู้หรือว่าตนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้บริหารสถาบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ (๓) หรือ (๖) มาตรา ๔๔ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๙ ให้ถือว่ากรรมการสถานบันและผู้บริหารสถานบันทุกคนต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๐ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ เครื่องแบบเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตรอนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๒ ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า “สถาบัน” ไว้หน้าชื่อในการดำเนินกิจการโรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา บายช่อ ขอบังคับระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการโรงเรียนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้คำดังกล่าวภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มิได้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับต่อไปและให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๕ ให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นคณะกรรมการสถาบัน คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถานสถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารตลอดจนวิธีการชำระรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคงและเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้